رستاخيز عيسي

ٔیس در روز اوّل هفته، هنگام سییده صبح، حنوطی را که درست کرده بودند با خود برداشته، به سر قبر آمدند و بعضی دیگران همراه ایشان.²و سنگ را از سر قبر غلطانيده ديدند. وون داخل شدند، حسد خداوند عیسی را نیافتند. ٔ و واقع شد هنگامی که ایشان از این امر متحیّر بودند که ناگاه دو مرد در لباس درخشنده نزد ایشان بایستادند.⁵و چون ترسان شده، سرهای خود را به سوی زمین افکنده بودند، به ایشان گفتند: چـرا زنـده را از میـان مردگـان میطلبیـد؟ ٔدر اینجـا نیست، بلکه برخاسته است. به باد آورید که چگونه وقتی که در حلیل بود شما را خبر داده، گفت: ضروری است که پسر انسان به دست مردم گناهکار تسلیم شده، مصلوب گردد و روز سوم برخیزد. ٔیس سخنان او را بهخاطر آوردند.⁹و از سر قبر برگشته، آن یازده و دیگران را از همهٔ این امور مطّلع ساختند.¹⁰و مریم مجدلیه و یونا و مریم مادر یعقوب و دیگر رفقای ایشان بودنـد کـه رسـولان را از ایـن چیزهـا مطّلـع ساختند.¹¹لیکن سخنان زنان را هذیان پنداشته، باور نکر دند.¹²امّا پطرس پرخاسته، دوان دوان په سوي قبر رفت و خم شده، کفن را تنها گذاشته دید. و از این ماجرا در عجب شده، به خانهٔ خود رفت.

ظهور عیسی در راه عمواس

اینک، در همان روز دو نفر از ایشان میرفتند به سوی قریهای که از اورشلیم به مسافتِ شصت تیر پرتاب دور بود و عِموآس نام داشت. و با یکدیگر از پرتاب دور بود و عِموآس نام داشت. و چون ایشان در تمام این وقایع گفتگو میکردند. و چون ایشان در مکالمه و مباحثه میبودند، ناگاه خودِ عیسی نزدیک شده، با ایشان همراه شد. و اولی چشمان ایشان بسته شد تا او را نشناسند. و او به ایشان گفت: چه میپیمایید؟ یکی که کَلِیُوپاس نام داشت در جواب وی میپیمایید؟ مکر تو در اورشلیم غریب و تنها هستی و از گفت: مگر تو در اورشلیم غریب و تنها هستی و از آنچه در این ایّام در اینجا واقع شد واقف نیستی؟ به آنچه در این ایّام در اینجا واقع شد واقف نیستی؟ به ناصری که مردی بود نبی و قادر در فعل و قول در ناصری که مردی بود نبی و قادر در فعل و قول در عضور خدا و تمام قوم، و چگونه رؤسای کَهَنه و حکّامِ حضور خدا و تمام قوم، و چگونه رؤسای کَهَنه و حکّامِ

Die Auferstehung Jesu

¹Aber am ersten Tag der Woche, sehr früh am Morgen, kamen sie zum Grab und trugen die wohlriechenden Öle, die sie bereitet hatten, und andere mit ihnen.²Sie fanden aber den Stein weggewälzt von dem Grab³ und gingen hinein und fanden den Leib des HERRN Jesus nicht. 4Und als sie darüber bekümmert waren, siehe, da traten zu ihnen zwei Männer mit glänzenden Kleidern. 5Und sie erschraken und neigten ihre Angesichter zur Erde. Da sprachen die zu ihnen: Was sucht ihr den Lebendigen bei den Toten?6Er ist nicht hier; er ist auferstanden. Gedenkt daran, wie er zu euch redete, als er noch in Galiläa war⁷und sprach: Menschensohn muss überantwortet werden in die Hände der Sünder und gekreuzigt werden und am dritten Tage auferstehen.8Und sie gedachten an seine Worte. Und sie gingen wieder vom Grab und verkündigten das alles den Elf und den anderen allen. 10 Es waren aber Maria Magdalena und Johanna und Maria, die Mutter des Jakobus, und andere mit ihnen, die dies den Aposteln sagten. 11 Und es erschienen ihnen ihre Worte als leeres Geschwätz, und sie glaubten ihnen nicht. 12 Petrus aber stand auf und lief zum Grab und bückte sich hinein und sah die leinenen Tücher allein daliegen; und er ging davon und wunderte sich, was geschehen war.

Die Emmausjünger

¹³Und siehe, zwei von ihnen gingen am selben Tage in ein Dorf, das war von Jerusalem sechzig Stadien entfernt, mit Namen Emmaus. ¹⁴Und sie redeten ساختند. ¹²امّا ما امیدوار بودیم که همین است آنکه میباید اسرائیل را نجات دهد. و علاوه بر این همه، امروز از وقوع این امور روز سوم است، ²² و بعضی از زنان ما هم ما را به حیرت انداختند که بامدادان نزد قبر رفتند، ²³ و جسد او را نیافته، آمدند و گفتند که فرشتگان را در رؤیا دیدیم که گفتند او زنده شده است. ²⁴ و جمعی از رفقای ما به سر قبر رفته، آن چنانکه زنان گفته بودند یافتند، لیکن او را ندیدند. ²⁵ او به ایشان گفت: ای بی فهمان و سستدلان از ایمان آوردن به آنچه انبیا گفتهاند، ²⁶آیا نمیبایست که مسیح آوردن به آنچه انبیا گفتهاند، ²⁶آیا نمیبایست که مسیح موسی و سایر انبیا شروع کرده، اخبار خود را در تمام موسی و سایر انبیا شروع کرده، اخبار خود را در تمام کتب برای ایشان شرح فرمود.

²⁸و چون به آن دهی که عازم آن بودند رسیدند، او قصد نمود که دورتر رود. ²⁹و ایشان الحاح کرده، گفتند که با ما باش. چونکه شب نزدیک است و روز به آخر رسیده. پس داخل گشته، با ایشان توقّف نمود. ³⁰0 چون با ایشان نشسته بود، نان را گرفته، برکت داد و پاره کرده، به ایشان داد. ³¹که ناگاه چشمانشان باز شده، او را شناختند. و در ساعت از ایشان غایب شد. ³²نسبا یکدیگر گفتند: آیا دل در درون ما نمیسوخت، وقتی که در راه با ما تکلّم مینمود و کتب را بجهت ما تفسیر میکرد؟ ³³و در آن ساعت برخاسته، به اورشلیم مراجعت کردند و آن یازده را یافتند که با رفقای خود جمع شده ³⁴میگفتند: خداوند در حقیقت برخاسته و به شمعون ظاهر شده است. ³⁵0 در حقیقت برخاسته و به شمعون ظاهر شده است. ³⁶1 ن دو نفر نیز از سرگذشت راه و کیفیت شناختن او هنگام یاره کردن نان خبر دادند.

ظهور عیسی و توصیه او

³⁶و ایشان در این گفتگو میبودند که ناگاه عیسی خود در میان ایشان ایستاده، به ایشان گفت: سلام بر شما باد. ³¹امّا ایشان لرزان و ترسان شده، گمان بردند که روحی میبینند. ³⁸به ایشان گفت: چرا مضطرب شدید و بــرای چــه در دلهـای شمــا شُبَهـات روی میدهد؟ ³⁹دستها و پایهایم را ملاحظه کنید که من خود هستم و دست بر من گذارده ببینید، زیرا که روح گوشت و استخوان ندارد، چنانکه مینگرید که در من گوشت و استخوان ندارد، چنانکه مینگرید که در من است. ⁴⁰این را گفت و دستها و پایهای خود را بدیشان

miteinander von allen diesen Ereignissen. 15 Und es geschah, als sie so redeten und sich miteinander besprachen, da nahte sich Jesus zu ihnen und ging mit ihnen. 16 Aber ihre Augen wurden gehalten, dass sie ihn nicht erkannten. 17 Er sprach aber zu ihnen: Was sind das für Worte, die ihr untereinander verhandelt auf dem Weg, und seid traurig?¹⁸Da antwortete einer mit Namen Kleophas und sprach zu ihm: Bist du der Einzige unter den Fremdlingen in Jerusalem, der nicht weiß, was in diesen Tagen darin geschehen ist?19Und er sprach zu ihnen: Was denn? Sie aber sprachen zu ihm: Das von Jesus, dem Nazarener, der ein Prophet war, mächtig in Taten und Worten vor Gott und allem Volk; 20 wie ihn unsere Hohenpriester und Obersten überantwortet haben zum Todesurteil und ihn gekreuzigt haben.²¹Wir aber hofften, er sei der, der Israel erlösen wird. Und über dem allen ist heute der dritte Tag, seit dies geschehen ist. 22 Auch haben uns einige Frauen der Unseren erschreckt; die sind früh bei dem Grab gewesen, ²³haben seinen Leib nicht gefunden, kamen und sagten, sie haben eine Erscheinung von Engeln gesehen, die sagen, er lebe.²⁴Und einige unter uns gingen hin zum Grab und fanden es so, wie die Frauen sagten; aber ihn sahen sie nicht.²⁵Und er sprach zu ihnen: O ihr Unverständigen und Trägen im Herzen, all dem zu glauben, was die Propheten geredet haben!²⁶Musste nicht Christus solches leiden und zu seiner Herrlichkeit eingehen?²⁷Und er fing an von Mose und allen Propheten und legte ihnen in allen Schriften aus, was von ihm gesagt war.

نشان داد. ⁴¹و چـون ایشان هنـوز از خـوشی تصـدیق نکرده، در عجب مانده بودند، به ایشان گفت: چیز خوراکی در اینجا دارید؟ ⁴²پس قدری از ماهی بریان و از شانه عسل به وی دادند. ⁴³پس آن را گرفته پیش ایشان بخورد. ⁴⁴و به ایشان گفت: همین است سخنانی که وقتی با

⁴⁴و به ایشان گفت: همین است سخنانی که وقتی با شما بودم گفتم ضروری است که آنچه در تورات موسی و صحف انبیا و زبور دربارهٔ منمکتوب است به انجام رسد. ⁴⁵و در آن وقت ذهن ایشان را روشن کرد تا کتب را بفهمند. ⁴⁶و به ایشان گفت: بر همین منوال مکتوب است و بدینطور سزاوار بود که مسیح زحمت کشد و روز سوم از مردگان برخیزد. ⁴⁵و از اورشلیم شروع کرده، موعظه به توبه و آمرزش گناهان در همهٔ امّتها به نام او کرده شود. ⁴⁸و شما شاهد بر این امور هستید. ⁴⁹و اینک، من موعود پدر خود را بر شما میفرستم. پس شما در شهر اورشلیم بمانید تا وقتی می فرستم. پس شما در شهر اورشلیم بمانید تا وقتی که به قوّت از اعلی آراسته شوید.

صعود عیسی

⁵⁰پس ایشان را بیرون از شهر تا بیت عَنْیَا برد و دستهای خود را بلند کرده، ایشان را برکت داد. ¹⁵و چنین شد که در حین برکت دادنِ ایشان، از ایشان جدا گشته، به سوی آسمان بالا برده شد. ⁵²پس او را پرستش کرده، با خوشی عظیم به سوی اورشلیم برگشتند. ⁵³و پیوسته در معبدمانده، خدا را حمد و سیاس میگفتند. آمین

²⁸Und sie näherten sich dem Dorf, in das sie unterwegs waren; und er stellte sich, als wollte er weitergehen. 29 Und sie nötigten ihn und sprachen: Bleibe bei uns; denn es will Abend werden, und der Tag hat sich geneigt. Und er ging hinein, bei ihnen zu bleiben. 30 Und es geschah, als er mit ihnen zu Tisch saß, nahm er das Brot, dankte, brach's und gab's ihnen. 31 Da wurden ihre Augen geöffnet, und sie erkannten ihn. Und er verschwand vor ihnen.³²Und sie sprachen untereinander: Brannte nicht unser Herz in uns. während er mit uns redete auf dem Weg, und während er uns die Schrift öffnete?³³Und sie standen auf zur selben Stunde, kehrten wieder um nach Jerusalem und fanden die Elf versammelt und die bei ihnen waren, 34 die sprachen: Der HERR ist wahrhaftig auferstanden und Simon erschienen. 35 Und sie erzählten, was auf dem Weg geschehen war und wie er von ihnen erkannt worden war beim Brotbrechen.

Jesus erscheint den Jüngern

³⁶Als sie aber davon redeten, trat er selbst, Jesus, mitten unter sie und sprach: Friede sei mit euch! ³⁷Sie erschraken aber und fürchteten sich und meinten, sie sähen einen Geist. ³⁸Und er sprach zu ihnen: Was seid ihr so erschrocken, und warum kommen solch zweifelhafte Gedanken in euren Herzen auf? ³⁹Seht meine Hände und meine Füße: ich bin's selber. Fasst mich an und seht; denn ein Geist hat nicht Fleisch und Knochen, wie ihr seht, dass ich sie habe. ⁴⁰Und als er das sagte, zeigte er ihnen die Hände und Füße. ⁴¹Als sie aber noch nicht glaubten vor Freude und sich

verwunderten, sprach er zu ihnen: Habt ihr etwas zu essen?⁴²Und sie legten ihm ein Stück gebratenen Fisch und Honigwaben vor.⁴³Und er nahm's und aß vor ihnen.

44Er sprach aber zu ihnen: Das sind die Worte, die ich zu euch gesagt habe, als ich noch bei euch war; denn es muss alles erfüllt werden, was von mir geschrieben steht im Gesetz des Mose, in den Propheten und in den Psalmen. ⁴⁵Da öffnete er ihnen das Verständnis, dass sie die Schrift verstanden. 46 und er sprach zu ihnen: So steht's geschrieben, und so musste Christus leiden und auferstehen von den Toten am dritten Tag⁴⁷und gepredigt werden in seinem Namen Buße und Vergebung der Sünden unter allen Völkern, angefangen in Jerusalem. 48 Ihr aber seid davon Zeugen. 49 Und siehe, ich will auf euch senden die Verheißung meines Vaters. Ihr aber sollt in der Stadt Ierusalem bleiben, bis ihr gekleidet werdet mit der Kraft aus der Höhe.

Die Himmelfahrt Jesu

⁵⁰Er führte sie aber hinaus bis nach Bethanien und hob die Hände auf und segnete sie. ⁵¹Und es geschah, als er sie segnete, schied er von ihnen und fuhr auf in den Himmel. ⁵²Sie aber beteten ihn an und kehrten wieder um nach Jerusalem mit großer Freude ⁵³und sie waren allezeit im Tempel und priesen und lobten Gott.